XII Piątek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mt* 8,1-4): Gdy zszedł z góry, postępowały za Nim wielkie tłumy. A oto zbliżył się trędowaty, upadł przed Nim i prosił Go: «Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić». [Jezus] wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł: «Chcę, bądź oczyszczony!». I natychmiast został oczyszczony z trądu. A Jezus rzekł do niego: «Uważaj, nie mów nikomu, ale idź, pokaż się kapłanowi i złóż ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich».

«Panie, je?li chcesz, mo?esz mnie oczy?ci?»

Rev. D. Xavier ROMERO i Galdeano
(Cervera, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj Ewangelia przedstawia trędowatego pełnego bólu i świadomego swojej choroby, który jednak przychodzi od Jezusa, aby prosić go: «Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić» (Mt 8,2). Także my, gdy widzimy tak blisko Pana, a nasza głowa, nasze serce, i nasze ręce tak daleko są od jego planu zbawienia, powinniśmy poczuć się zdolni do wypowiedzenia takiego samego jak trędowaty, zdania: «Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić» (Mt 8,2).

Nasuwa się pytanie: czy społeczeństwo, które nie ma świadomości grzechu, może prosić Pana o przebaczenie? Czy może prosić o jakiekolwiek oczyszczenie? Wszyscy znamy wielu ludzi, którzy cierpią, a ich serca są poranione, lecz ich dramat polega tak naprawdę na tym, że nie zawsze są świadomi swojej osobistej sytuacji. Mimo tego, Jezus przechodzi na naszą stronę, dzień po dniu (cf. Mt 28,20), i oczekuje tego samego wezwania: «Panie, jeśli chcesz...» (cf. Mt 8,2). Lecz my także powinniśmy współpracować. Święty Augustyn przypomina nam słynne zdanie: «Ten, ktory stworzył cię bez ciebie, bez ciebie cię nie zbawi». Zatem potrzeba, byśmy byli w stanie prosić Pana, aby nam dopomógł w tym, że chcemy zmieniać się z jego pomocą.

Ktoś może spytać, dlaczego tak ważne jest uświadomienie sobie, nawrócenie i potrzeba zmiany? Po prostu dlatego, że w przeciwnym razie nie moglibyśmy dać pozytywnej odpowiedzi na poprzednie pytanie, w którym pytaliśmy o społeczeństwo bez świadomości grzechu, które raczej nie czuje potrzeby szukania Pana, by wyrazić prośbę o pomoc.

Dlatego, gdy przychodzi moment żalu, chwila sakramentalnej spowiedzi, tak ważne jest, by odciąć się od przeszłości, od bólu, który zatruwa nasze ciało i duszę. Nie wątpmy więc: prośba o przebaczenie jest wielkim momentem inicjacji chrześcijańskiej, gdyż jest to chwila, w której spada nam z oczu zasłona. A jeśli ktoś zdaje sobie sprawę ze swojej sytuacji i nie pragnie nawrócenia? Ludowe przysłowie mówi: «Nie ma większego ślepca nad tego, który nie chce widzieć».